Lietas Nr. 11520045715
Lietas arhīva Nr. K68-0077-17/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 2.martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese B.Ābele,
piedaloties prokuroram P.Urbānam,
zvērinātam advokātam R.Auziņam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē kriminālietu, kurā apsūdzēta
/pers. A/, personas kods /personas kods/, pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas (redakcijā līdz 2015.gada 3.decembrim).

Aprakstošā daļa

/pers. A/ vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajai nodarīts smags miesas bojājums.

2015.gada 15.jūnijā ap plkst.18.59 /pers. A/ vadīja trolejbusu Škoda 24 TR, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Rīgā, pa Kristapa ielu no Alises ielas puses Melnsila ielas virzienā.

Krustojumā ar Melnsila ielu, /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4., 10., 38.4., 70., 138.punktu prasības (noteikumu redakcijā līdz 2016.gada 1.janvārim), nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, kā arī, nepārliecinoties par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki (it sevišķi mazāk aizsargātie – gājēji), veica nogriešanās manevru pa labu, kur nedeva ceļu gājējai /pers. C/, kurai bija kustības priekšroka un kura šķērsoja brauktuvi no labās uz kreiso pusi attiecībā pret trolejbusa kustību, kā rezultātā /pers. A/ ar trolejbusa priekšējo daļu gājēju notrieca.

Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu rezultātā gājējai /pers. C/ nodarīts smags miesas bojājums, kas bīstams cietušās dzīvībai: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu kreisā aizauss paugura apvidū, pakauša kaula kreisās puses lūzumu ar gaisa pieplūšanu galvaskausa dobumā, pakauša daivas un smadzenīšu kreisās puses apvidū, asinsizplūdumu kreisā aizauss paugura šūnās, asinsizplūdumu zem cietā galvas smadzeņu apvalka labās smadzeņu puslodes deniņu, pieres daivu apvidū.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā (Krimināllikuma redakcijā līdz 2015.gada 3.decembrim).

Motīvu daļa

Apsūdzētā/pers. A/ sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā neatzina. Liecināja, ka 2015.gada 15.aprīlī vadīja trolejbusu. Piebrauca pieturā „Melnsila" iela, izlaida pasažierus, lēnām piebrauca līdz krustojumam. Tur bija sastrēgums, viņa krustojumā stāvējusi apmēram 4 minūtes. Kad redzēja, ka var braukt pa labi, lēnām uzsāka kustību. No kreisās puses izbrauca automašīna, bet pagriezās un trolejbuss uzsāka manevru pa labi. Viņa pārliecinājās, ka ar šo automašīnu var izmainīties un, pārliecinājusies, ka aizmugurē nav neviens, ko varētu aizķert, brauca pa labi. nepaspēja izlīdzināt trolejbusu, kad pamanīja sievieti, uzreiz spieda bremzes. Pirms manevra pa labi veikšanas viņa skatījusies pa kreisi, pēc tam pa labi. neredzēja, cik tālu sieviete bija gājusi pa brauktuvi līdz sadursmei.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās /pers. A/ vaina viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar krimināllietā iegūtajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Cietusī/pers. C/ tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada 15.jūnijā pēc darba brauca ar 5.trolejbusu. Trolejbuss krustojumā aizbrauca, bet aiz tā vēl brauca 12.trolejbuss. Cietušajai vajadzēja šķērsot ielu, viņai pa priekšu gāja divi vīrieši pāri ielai. Viņa pārliecinājusies, ka brauktuve ir brīva, paskatījās pa kreisi un pa labi. Dzirdēja, ka trolejbuss sāk braukt, tā ātrums bija neliels. Līdz sadursmes brīdim ar trolejbusu viņa bija nogājusi apmēram 2-3 soļus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas sēdē tika nolasītas cietušās liecības pirmstiesas izmeklēšanā. Tajā cietusī liecināja, ka izkāpusi no 5.trolejbusa pieturā „Melnsila iela" pa pirmajām durvīm un devusies kopā ar citiem gājējiem uz krustojuma pusi. Pirms brauktuves šķērsošanas pārliecinājusies, ka droši varēs šķērsot Melnsila ielas brauktuvi. Tad sāka šķērsot brauktuvi pa trotuāra iedomāto turpinājumu ātrā solī. Tiklīdz sāka šķērsot brauktuvi, vairs neko neatceras (lietas lapa 21-22).

Lieciniece/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka braukusi trolejbusā un pieturā izkāpusi. Redzēja, ka trolejbuss brauc, bet cietusī vienlaikus šķērso brauktuvi. Cietusī spēra soli un trolejbuss uzsāka kustību, trolejbuss cietušajai bija ļoti tuvu. Cietusī piegāja pie brauktuves, paskatījās pa labi un uzsāka kustību, bet trolejbuss brauca no kreisās puses. Trolejbuss pirms krustojuma apstājās, jo skatījās, vai no kreisās puses nebrauc mašīnas.

Lieciniece /pers.D/ tiesas sēdē liecināja, ka sēdēja trolejbusā pašā priekšā, labajā pusē. Kad trolejbusam vajadzēja taisīt pagriezienu pa labi, viņa automātiski paskatījās, vai no kreisās puses nebrauc automašīnas. Dzirdēja sadursmi, bet pašu sadursmes faktu neredzēja. Bet prātā palicis, ka cietusī nekur neskatījās, vai nāk mašīnas – kā gāja pa ietvi, tā gāja pāri ielai. Pēc sadursmes viņa atradās pie cietušās, kad tā gulēja zemē. Liekas, ka no trolejbusa stūra, ar kuru notrieca cietušo, līdz brauktuves malai bija aptuveni 2 metri.

Lieciniece/pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka brauca trolejbusā, kas notrieca sievieti. Sēdēja trolejbusa priekšpusē. Kad trolejbuss veica labo pagriezienu, sieviete gāja pāri ielai. Redzēja, ka cietusī paskatās tikai pa labi, gāja pāri ielai un uzreiz notika sadursme. Cietusī viena pati šķērsoja brauktuvi, citu gājēju tur nebija.

Šādas tiesas sēdē pārbaudītās liecības attiecībā par notikušo, cietušās /pers. C/ un liecinieku sniegtās liecības apstiprinās arī ar lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr.EZ291481 fiksēts, ka 2015.gada 15.jūnijā plkst.18.59 Rīgā, /pers. A/ vadīja trolejbusu Škoda pa Kristapa ielu Melnsila ielas virzienā un veicot labo pagriezienu uz Melnsila ielu, uzbrauca gājējai. Trolejbusam konstatētie bojājumi – labās puses priekšējais spārns un priekšējais atdurstienis. Ceļu satiksmes negadījuma shēmā fiksēta trolejbusa atrašanās vieta krustojumā brīdī, kad noticis uzbraukums, kā arī norādīti attālumi, tajā skaitā – fiksēts labā priekšējā stūra attālums līdz brauktuves malai – 2,2 metri. Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolam pievienotas fotogrāfijas no notikuma vietas. No fotogrāfijām izriet, ka tās izgatavotas vēlāk, kad trolejbuss jau novietots tā, lai netraucētu satiksmei – ceļa malā netālu no trolejbusa pieturas vietas.

SIA /Nosaukums C/ sniegusi Valsts policijai informāciju par trolejbusa tahogrāfa datiem. Trolejbusa tahogrammā laikā no plkst.18.53.00 līdz plkst.18.53.25 fiksēts, ka piebraucot un nobraucot no „Melnsila" ielas pieturas vadītāja lietoja pagrieziena rādītāju signālus; veicot labo pagriezienu uz

Melnsila ielu, ieslēdza labo pagriezienu pie ātruma 8,8 km/h; pēc 2 sekundēm nedaudz piebremzēja un vēl pēc 2,4 sekundēm nospieda gaitas pedāli, palielinot ātrumu līdz 10,7 km/h; strauja bremzēšana uzsākt pēc 0,7 sekundēm; bremzēšanas ceļš sastāda 3 metrus un bremzēšanas laika 1,5 sekundes; no kustības uzsākšanas (no pieturas „Melnsila iela") līdz kustības pabeigšanai trolejbuss nobrauca 26 metrus.

No protokolam par cietušās /pers. C/ liecību pārbaudes uz vietas pievienotajām fotogrāfijām redzams, ka cietusī norādījusi uz vietu, kur šķērsojusi brauktuvi. Fotogrāfijās redzams, ka ietves apmalei tajā vietā ir pazeminājums līdz brauktuves virsmai, kas paredzēts ērtākai gājēju pārvietošanās iespējai šķērsot brauktuvi pa ietvju iedomāto krustojumu.

No eksperta atzinuma Nr.27-2693 par /pers. C/ veikto medicīnisko ekspertīzi izriet, ka /pers. C/ saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu 2015.gada 15.jūnijā konstatēti miesas bojājumi: galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu kreisā aizauss paugura apvidū, pakauša kaula kreisās puses lūzums, ar gaisa pieplūšanu galvaskausa dobumā, pakauša daivas un smadzenīšu kreisās puses apvidū, asinsizplūdumu kreisā aizauss paugura šūnās, asinsizplūdumu zem cietā galvas smadzeņu apvalka labās smadzeņu puslodes deniņu, pieres daivu apvidū. Minētie miesas bojājumi varēja rasties cietu, trulu priekšmetu traumatiskas iedarbības rezultātā, tai skaitā, krītot un atsitoties pret šādu priekšmetu/virsmu ceļu satiksmes negadījuma apstākļos 2015.gada 15.jūnijā. Pēc sava rakstura tie kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušās dzīvībai.

2016.gada 16.novembrī, pamatojoties uz tiesas lēmumu, krimināllietā veikta tiesu autotehniskā ekspertīze. No eksperta atzinuma Nr.16-1483 izriet, ka no tehniskā redzes viedokļa, izvēloties kustības ātrumu, lai varētu dot ceļu gājējai, kurai bija kustības priekšroka, trolejbusa vadītājai būtu bijusi tehniska iespēja neizraisīt uzbraukumu gājējai.

Pēc aizstāvja lūguma krimināllietas materiāliem pievienots 2016.gada 3.jūnija speciālista konsultatīvais atzinums Nr.32-06/16, kas sniegts pēc aizstāvja lūguma. Uz aizstāvja uzdotajiem jautājumiem sniegtas atbildes; trolejbusa ātrums bija 10,7 km/h, gājējas ātrums ir 4,68 km/h, kontakts ar gājēju noticis ar trolejbusa priekšējo labo pusi, kad gājēja veikusi 2,0 m attālumu pa braucamo daļu. Secināts, ka trolejbusa vadītājam nebija tehniskas iespējas novērst uzbraukumu, jo gājējas kustības laiks ir pārāk mazs, un vadītājam bremzējot, transportlīdzekļa bremzēšana sāktos tikai pēc uzbraukuma.

Pēc aizstāvības lūguma tiesas sēdē tika nopratināts **eksperts /pers. J/**, kurš lietā devis speciālista konsultatīvo atzinumu Nr.32-06/16. Tiesas sēdē liecināja, ka trolejbusa ātrums ir zināms no lietas materiāliem, bet sievietes ātrums ņemts no metodikas materiāliem. Speciālista atzinumā pie secinājumiem nonāca, veicot aprēķinus. Pēc protokola izriet, ka gājēja veikusi attālumu 2 metrus pa braucamo vietu līdz sadursmes vietai. Aprēķinot gājējas ātrumu un trolejbusa ātrumu tika secināts, ka trolejbuss bremzēt varēja uzsākt tikai pēc sadursmes ar gājēju, jo trolejbusam vajadzīgs ilgāks laiks kā gājējas ātrums lai uzsāktu bremzēšanu. Uzskata, ka trolejbusa vadītāja izpildīja visas prasības, bet gājēja nerīkojās atbilstoši ceļu satiksmes noteikumiem.

Vērtējot augstākminētos pierādījumus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina ir pierādīta un viņas darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, jo lietā ir iegūti pierādījumi tam, ka /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajai nodarīti smagi miesas bojājumi.

Tiesa atzīst, ka ar lietā pārbaudītajiem pierādījumiem ir konstatējams, ka cietusī šķērsoja Melnsila ielas brauktuvi krustojumā ar Kristapa ielu, pa ietvju iedomāto krustojumu un apsūdzētās /pers. A/ vadītā trolejbusa sadursme ar cietušo ir notikusi brīdī, kad cietusī pa brauktuves daļu bija nogājusi apmēram 2 metrus. Kā redzams no ceļu satiksmes negadījuma shēmas, uz Kristapa ielas, pirms krustojuma ar Melnsila ielu, ir izvietota ceļa zīme Nr.206 „Dodiet ceļu".

Kā izriet no tiesas sēdē sniegtajām apsūdzētās un liecinieku liecībām, pirms pagrieziena veikšanas /pers. A/ vērojusi Melnsila ielas satiksmi, lai pārliecinātos par to, vai ir iespējams veikt pagriezienu, netraucējot citiem transportlīdzekļiem. Apsūdzētā tiesas sēdē liecināja, ka uz Melnsila ielas ir intensīva satiksme un krustojumā viņa stāvējusi apmēram 4 minūtes, lai pārliecinātos par to, vai var veikt pagriezienu.

Minētās liecības neapstiprinās ar cietiem iegūtajiem pierādījumiem lietā, jo trolejbusa tahogrāfa rādījumiem, no pieturas „Melnsila iela" līdz uzbraukuma brīdim gājējai, trolejbuss nobraucis 26 metrus un šo attālumu veicis laika posmā no plkst.18:53:00 līdz plkst.18:53:25, t.i., 25 sekunžu laikā, turklāt no tahogrāfa nav redzams, ka šajā laika posmā trolejbuss būtu stāvējis. No brīža, kad tika ieslēgts pagrieziena rādītājs, trolejbuss nedaudz samazināja ātrumu, tad nedaudz palielināja ātrumu un uzreiz bremzēja.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu (redakcijā līdz 2016.gada 1.janvārim) 4.punktu, ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, [..], kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Saskaņā ar šo noteikumu 10.punktu ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus. Saskaņā ar šo noteikumu 38.4.punktu transportlīdzekļa vadītājam ir jādara viss iespējamais, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēji). Saskaņā ar noteikumu 70.punktu, pirms jebkura manevra – braukšanas sākšanas [..] – transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki [..]. Bez tam saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 138.punktu, nogriežoties pa labi vai pa kreisi, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš gājējiem, kas šķērso to brauktuvi, kurā viņš nogriežas, un velosipēdu vadītājiem, kuru ceļu viņš šķērso.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/, vadot trolejbusu un veicot labo pagriezienu no Kristapa ielas uz Melnsila ielu, pilnībā nepārliecinājās par gājēju esamību uz brauktuves un tādejādi, nedodot ceļu gājējai /pers. C/, izdarīja uzbraukumu. Izvērtējot lietā konstatēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētajai bija iespēja samazināt trolejbusa ātrumu līdz minimumam, pirms veikt pagriezienu un tādejādi pārliecināties par gājēju esamību vai neesamību uz brauktuves. /pers. C/ pa brauktuvi bija nogājusi jau 2 metrus, tādēļ nevar uzskatīt, ka viņas esamība uz brauktuves bija pēkšņa un apsūdzētajai nebija iespējas to pamanīt un reaģēt.

Aizstāvība norādījusi uz liecinieku liecībām, kas liecināja, ka cietusī pati neesot pārliecinājusies, vai brauktuve ir brīva un šķērsojusi ielu, nepaskatoties pa kreisi. Šādas liecinieku liecības nav vērtējamas viennozīmīgi, jo liecinieki varēja nepamanīt, ka pirms paskatīties pa labi, cietusī paskatījusies arī pa kreisi. Tomēr apstāklis, ka cietusī, iespējams, ir šķērsojusi brauktuvi, nepārliecinoties par to, vai nebrauc transportlīdzekļi no kreisās puses, neatbrīvo trolejbusa vadītāju no Ceļu satiksmes noteikumu 138.punkta ievērošanas – dot ceļu gājējiem un velosipēdu vadītājiem, kas šķērso to brauktuvi, kurā transportlīdzeklis nogriežas.

Tiesa atzīst, ka ar notikuma vietas apskatē fiksēto, liecinieku liecībām un arī pašas apsūdzētās liecībām ir pierādīts, ka /pers. A/, atrodoties pie trolejbusa stūres bija iespēja pārliecināties, ka uz braucamās daļas ir iznākusi cietusī un tādejādi apsūdzētā nedrīkstēja turpināt kustību, kamēr nebija pārliecinājusies pilnībā par to, ka braukšanas ceļā nav gājēju. Turklāt ar ekspertīzes atzinumu pierādīts, ka izvēloties kustības ātrumu, lai varētu dot ceļu gājējai, kurai bija kustības priekšroka, trolejbusa vadītājai būtu bijusi tehniska iespēja neizraisīt uzbraukumu gājējai.

/pers. A/ varēja izvairīties no uzbraukuma gājējam, ja būtu ievēroti Ceļu satiksmes noteikumi. Tiesa atzīst, ka tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi ir apstiprinājuši /pers. A/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva esamību un pilnībā ir pierādīta /pers. A/ vaina ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanā, kā rezultātā cietušajai nodarīti smagi miesas bojājumi.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību (Krimināllikuma 46.panta otrā daļa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta otro daļu, likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā (redakcijā līdz 2015.gada 3.decembrim), ņemot vērā Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā noteikto labvēlīguma principu, ir mazāk smags noziegums.

Noziedzīgais nodarījums, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas ir izdarīts pret satiksmes drošību un cietušās veselību.

Izvērtējot apsūdzētās /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņai ir deklarēta dzīvesvieta /adrese A/, tā ir arī faktiskā dzīvesvieta. Viņai ir vidējā izglītība, strādā Rīgas pašvaldības SIA /Nosaukums C/ par trolejbusa vadītāju, stāžs – 30 gadi, apgādībā personu nav, agrāk nav tiesāta, ir administratīvi sodīta par pārkāpumiem ceļu satiksmē, sodi ir izciesti, tādejādi /pers. A/ atzīstama par administratīvi nesodītu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus – apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, tiesa uzskata, ka soda mērķi – sodīt /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai viņa pildītu likumus un atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, var

panākt piemērojot Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijā paredzēto sodu brīvības atņemšanas veidā.

Izvērtējot apsūdzētās attieksmi pret izdarīto, kā arī pret savu turpmāko dzīvi, to, ka attiecībā uz apsūdzēto nav citu kriminālprocesu, tiesa gūst pārliecību, ka /pers. A/, neizciešot reālu brīvības atņemšanas sodu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Tiesa nekonstatē šķēršļus Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanai. Pārbaudes laikā uzlikto pienākumu pildīšana un ievērošana konkrētajā gadījumā var panākt soda mērķi – gan sodīt vainīgo personu, gan arī panākt, ka apsūdzētais turpmāk atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 260.panta otrās daļas redakcijā līdz 2015.gada 3.decembrim nebija paredzēts papildsods, tādēļ transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana kā papildsods apsūdzētajai netiek piemērots.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (Krimināllikuma 46.panta trešā daļa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47., 48.pantu, apsūdzētās atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē. Tiesa atzīst par iespējamu piemērot brīvības atņemšanas sodu tuvāk tā minimālajai robežai.

Tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajai piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Kriminālprocesā kā lietiskais pierādījums atzīts CD disks ar fotogrāfijām. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, nosakot galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka CD disks kā rakstveida pierādījums glabājams pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 527.-530.pantiem tiesa

nosprieda:

atzīt par vainīgu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā (redakcijā līdz 2015.gada 3.decembrim) un noteikt viņai sodu – brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, noteikto brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – /pers. A/ atstāt negrozītu, drošības līdzekli atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Lietisko pierādījumu – CD disku ar fotogrāfijām – glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2017.gada 7.marta – Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese B.Ābele